

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0 mm

En Sang
som fortæller Ole Nilsen Gjed-
vigs Liv og Død.

Tilfattet af Peder Andreas Petersen Lillevig.

Mel.: Naar min Tid og Stund er forhaand, etc.

Ei skfer er vor Levetid
Som Blomst for Bind vi falde
Saa var og Ole Nilssen blid
En Blomst jeg ham vil kalde
En Dreng begavet ud af Gud
Med lys Forstand som Jesu Brud
Med skjont Ansigt og Hjerte

Men Ole ligned Blomst deri
Sin Levetid han myttet
Til Sjel og Legem han med Flid
Kundskab og Gavn indhostet,
Ei blot for sig og sine han
Men fort sagt for hver Omgangsmænd
Hans Fryd var dem til Mytte.

Sin Far eg Mer han havde kjar
Og var sin Sødkens Glæde
Jeg undres ei de Sorg nu bær
Og for sin Ole græde.
De savne nu sin Blomst saa skjont
De har jo mist den hjere Son
Thi sørge de og græde.

Hans Far Nils Johnsen druknede
I Lyngens dybe Vand
I sex Aars Alder Ole ser
Sin Moder sorgfuld vandre
Men af og i den vaade Grav
I Kjolenvand Ole Livet gav
Til Gud sin Sjel og Maude.

V box 17:501

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200

Hans Farfar, Far og Farbror med
De faaft sin Død i Havet
Hans meste Slægt den hviler der
Der skulde han og begraves
Hans Moder Gundhild Maritha maac
Tidt føle Sorgens Bemods Taar
Hvis Guds - Ords Trost ei gaves.

Hans Brod Johannes et Aar før
Bed Døden bort er vandret
Min Gud du Sorgens Taarer tor
Troft Moder Hjertet hange
Hun græder for to Sønner fjer
Dog mest for den som kommen er
Blandt Fjæsene i Vandet.

Paa Ole's Dødsdag trode han
At Beiret godt skuld' blive
Da Sneen kom han bad paa stand
De vakkert skulde seile
De strax en Klo til Baaden drog
Straxt blev Windstil og op de drog
I tre Rosser de halsed

Vinden blev stille men se saa kom
Dødsbudet ved en Rosse
Som var saa tung og blaeste runt
Saa intet funde stoppe
Bræsen blev løs og Skaut blev rendt
Baaden gif fuld, Sten var i den
De tror den om for ei at synke.

Ei rent den kantred og straxt den
Net bent igjen sig vendte
Og Ole kom i Baaden ind
Og paa sin Frelser tænkte
Min Herre Jesu sagde han
Hvor ser her ud og saa at hau
Var sted i Dødens Baande.

Han havde kun en Mand med sig
John Ole saa han heder

De var en Sjel i dette Liv
Og Venner tro her nede
De ogsaa Sødstenbørn var
Opvogen paa den samme Gaard
Paa Sø og Land tilsammen

John vilde ei i Baaden gaa
Da han for sig ei frygter
Og han sin hjere Ole saa
Afmaegtig og betrykkel
Vlen Baaden vilde hvelve sig
Og saa til Ole bleg som Lig;
Tillsammen begge raabe.

Men Ole løfted Dine op
Og saa paa John og sagde:
Herre Jesu! og John gav Raab
Hvelvet sig Baaden lagde
Og John nu ikke mere her
I dette Liv sin Ole ser
Han ned i Dybet falder

John kom paa Hvelvet, rækker sig
Alt hvad han kan og fuer
Men ser ei mer det hjere Lig
Nu først laa Baaden stille.
To Timers Drev da John saa hen
Han vilde raabe men Søens Vand
For Brystet hos ham satte.

Han sig for Brystet slog da først
Saa til han Kraft at raabe
I Timer to han raabte hjælp
Saa frestes han fra Baade
Urolig Baaden mere blev
Da John just Tolk til Rødning ser
Med Nod han fast sig holder.

Per Nilssen, hed den Mand som John
Tog bort fra Dødens Gare
Med han han vil til Vandet roe
Men John vil først erfare

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20
mm

At rette Baaden og se til
Om Ole maaſſe findes skul'
Men al! han sandtes ikke.
I Atten Hundrede og Fem
Og Sexti, man skal sſtrive
Den tiende Dag i Decemb'
En Tirsdag det mon blive
I anden Uge i Advent
Da den Ulykke vorder hendt
Som jeg har her beskrevet.
Men Ole kjar du døde bort
Med Jesu Navn i Mundt
Til ham saa tag da din Tilsingt
Da Døden til dig stunder
Det troster os ret underlig
Vi tror at Jesus tog dig til sig
Blot for sin Død og Bunder.

Lad Kroppen ligge hvor Gud vil
Du skal staar op af Dede
De Hiamelſſe Basuners Spil
Og falde skal at møde
At se just ham du faldte paa
Og i hans store Glæde gaa
Og være hos den Sode.
Du finder nu din Gjernings Len
Og Frugten af dit Hjerte
Bort store Haab ved Jesu Bon
Er kjøbt ved Guds Sons Smerte
Paa Raade - Len det ene er
Om du er nu blandt Englers Hær
Gud sine sligt forørte.

Sov nu i Jesu Navn i Ro
Vi Farvel dig nu byde
Vi leve og vi Do i den Tro
Vi Gjenføns Timen nyde
Din Grav er vaad maaſſe og vor
Maaſſe vi drifke samme Skaal
Min Gud lad Sjelev frydes.

Tromſo. G. Kjeldseths Bogtrykkeri. u.a.